

<https://unric.org/el/%cf%83%cf%84%ce%bf%cf%87%ce%bf%cf%83-1-%ce%bc%ce%b7%ce%b4%ce%b5%ce%bd%ce%b9%ce%ba%ce%b7-%cf%86%cf%84%cf%89%cf%87%ce%b5%ce%b9%ce%b1>

Το ποσοστό της ακραίας φτώχειας έχει μειωθεί πάνω από το μισό από το 1990. Ωστόσο, ένας στους πέντε ανθρώπους στις αναπτυσσόμενες περιοχές συνεχίζει να ζει με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα ενώ υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι που κερδίζουν μόλις λίγο παραπάνω από αυτό το ποσό, με αρκετούς να κινδυνεύουν να ξανακυλήσουν στη φτώχεια. Η φτώχεια είναι κάτι περισσότερο από την έλλειψη εισοδήματος και πόρων για την εξασφάλιση βιώσιμων συνθηκών διαβίωσης. Η φτώχεια έχει μορφές όπως η πείνα, ο υποσιτισμός, η περιορισμένη πρόσβαση στην εκπαίδευση και σε άλλες βασικές υπηρεσίες, η κοινωνική διάκριση και ο αποκλεισμός, καθώς και η απουσία συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων. Η οικονομική ανάπτυξη πρέπει να συντελείται χωρίς αποκλεισμούς, να παρέχει βιώσιμες θέσεις εργασίας και να προάγει την ισότητα.

Στοιχεία και αριθμοί

- 836 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν ακόμα σε συνθήκες ακραίας φτώχειας
- Ένας στους πέντε ανθρώπους στις αναπτυσσόμενες περιοχές ζει με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα
- Η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων που ζουν με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα ανήκουν σε δύο περιοχές: στη νότια Ασία και στην Υποσαχάρια Αφρική
- Υψηλά ποσοστά της φτώχειας συχνά εμφανίζονται σε μικρές και ευάλωτες χώρες που πλήττονται από διαμάχες
- Ένα στα επτά παιδιά, ηλικίας κάτω των πέντε, στον κόσμο, έχουν χαμηλό ανάστημα αναλογικά με την ηλικία τους
- Το 2014 καθημερινά, 42,000 παιδιά αναγκάζονταν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους προς αναζήτηση προστασίας λόγω συγκρούσεων

Ο Στόχος 1 επιδιώκει :

1.1 Έως το 2030, εξάλειψη της ακραίας φτώχειας για όλους τους ανθρώπους παντού, η οποία μετράται, επί του παρόντος, με βάση τους ανθρώπους που ζουν με λιγότερα από 1,25 δολάρια την ημέρα.

1.2 Έως το 2030, μείωση, τουλάχιστον κατά το ήμισυ, της αναλογίας ανδρών, γυναικών και παιδιών όλων των ηλικιών που ζουν κάτω από όλες τις διαστάσεις της φτώχειας, σύμφωνα με τους εκάστοτε εθνικούς ορισμούς.

1.3 Εφαρμογή κατάλληλων εθνικών συστημάτων και μέτρων κοινωνικής προστασίας για όλους, συμπεριλαμβανομένων των κατώτατων ορίων κοινωνικής προστασίας, και επίτευξη, έως το 2030, ουσιαστικής κάλυψης των φτωχών και των ευάλωτων.

1.4 Έως το 2030, διασφάλιση ότι όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες, ιδίως οι φτωχοί και ευάλωτοι, έχουν ίσα δικαιώματα πρόσβασης σε οικονομικούς πόρους καθώς και πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, στην ιδιοκτησία και στον έλεγχο της γης, όπως και σε άλλες μορφές ιδιοκτησίας, στην κληρονομιά, στους φυσικούς πόρους, στις κατάλληλες νέες τεχνολογίες, στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των μικροχρηματοδοτήσεων.

1.5 Έως το 2030, οικοδόμηση της ανθεκτικότητας των φτωχών και εκείνων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση, μείωση της έκθεσης και της ευπάθειάς τους έναντι ακραίων φαινομένων που σχετίζονται με το κλίμα και άλλων οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών πιέσεων και καταστροφών.

1.α Διασφάλιση σημαντικής κινητοποίησης πόρων από διάφορες πηγές, μέσω της ενισχυμένης αναπτυξιακής συνεργασίας, έτσι ώστε να παραχθούν επαρκή και προβλέψιμα μέσα για τις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως τις λιγότερο ανεπτυγμένες, και να εφαρμοστούν προγράμματα και πολιτικές που θα δώσουν τέλος σε όλες τις μορφές της φτώχειας.

1.β Δημιουργία σταθερών πολιτικών πλαισίων σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, τα οποία βασίζονται σε αναπτυξιακές στρατηγικές υπέρ των φτωχών και ευαίσθητες σε θέματα ισότητας των φύλων, για τη στήριξη της επιτάχυνσης των επενδύσεων σε δράσεις εξάλειψης της φτώχειας.

Ερωτήσεις εμπέδωσης

1. Ποιες μορφές προσλαμβάνει η φτώχεια;
2. Σε ποιες περιοχές εντοπίζονται τα υψηλότερα ποσοστά φτώχειας;

<https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20211028-1?ettrans=el>

1 στα 4 παιδιά στην ΕΕ που αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού

28/10/2021



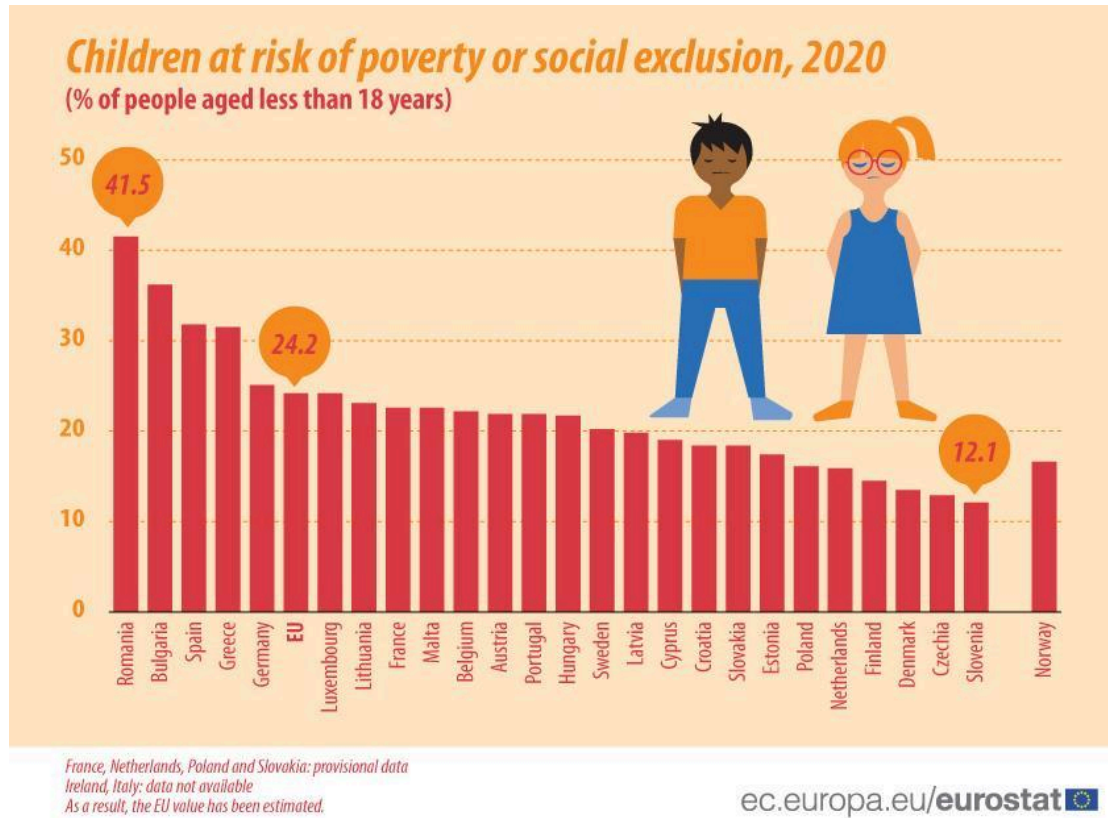
Το 2020, το 24,2 % των παιδιών (κάτω των 18 ετών) στην [ΕΕ αντιμετώπιζαν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού](#) σε σύγκριση με το 21,7 % των ενηλίκων (18-64 ετών) και το 20,4 % των ηλικιωμένων (65 ετών και άνω).

Μεταξύ των παραγόντων που επηρεάζουν τον κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού στην ΕΕ το 2020 περιλαμβάνονται:

- **επίπεδο εκπαίδευσης:** Το 50,5 % των παιδιών των οποίων το επίπεδο εκπαίδευσης των γονέων ήταν χαμηλό αντιμετώπιζε κίνδυνο φτώχειας σε σύγκριση με το 7,7 % των παιδιών των οποίων το επίπεδο εκπαίδευσης των γονέων ήταν υψηλό·
- **τύπος νοικοκυριού:** τα νοικοκυριά που αποτελούνται από ένα μόνο άτομο με [συντηρούμενα τέκνα](#) (42,1 %), τα μονοπρόσωπα νοικοκυριά (33,2 %) και τα νοικοκυριά που αποτελούνται από δύο ενήλικες με τρία ή περισσότερα εξαρτώμενα τέκνα (29,6 %) είχαν τον υψηλότερο κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού·
- **μεταναστευτικό υπόβαθρο:** τα παιδιά με τουλάχιστον έναν γονέα που προέρχονται από οικογένειες μεταναστών διέτρεχαν μεγαλύτερο κίνδυνο φτώχειας από τα παιδιά των οποίων οι γονείς γεννήθηκαν και οι δύο (32,9 % έναντι 15,3 %).
- **συνθήκες διαβίωσης:** Το 14,1 % των νοικοκυριών που απαρτίζονταν από ένα μόνο άτομο με συντηρούμενα τέκνα ήταν [ουβαρά υλικώς και κοινωνικά στερημένα](#) σε σύγκριση με το 7,5 % του συνόλου των νοικοκυριών με συντηρούμενα τέκνα.

Μεταξύ των χωρών της ΕΕ, η Ρουμανία κατέγραψε το υψηλότερο ποσοστό παιδιών που αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού (41,5 %) το 2020, ακολουθούμενο από τη Βουλγαρία (36,2 %), την Ισπανία (31,8 %) και την Ελλάδα (31,5 %).

Αντίθετα, η Σλοβενία (12,1 %) και η Τσεχία (12,9 %) είχαν τα χαμηλότερα ποσοστά, έναντι της Δανίας (13,5 %) και της Φινλανδίας (14,5 %).



Ερωτήσεις εμπέδωσης

1. Ποιες ομάδες βρίσκονται σε μεγαλύτερο κίνδυνο φτώχειας/κοινωνικού αποκλεισμού;
2. Να σχολιαστεί το γράφημα
3. Να γίνει περιήγηση στο διαδραστικό πίνακα για την Ελλάδα για τον 1° στόχο βιώσιμης ανάπτυξης, σχολιαστούν οι επιμέρους μορφές και η συγκριτική θέση σε σχέση με τις άλλες χώρες της ΕΕ

<https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/sdgs>